

ФУТБОЛ

Елементи гри

воротаря



- *Воротар (брамкар, голкіпер, воротник) — спеціалізація футболіста. Під час гри у футбол завданням воротаря є безпосередній захист власних воріт. Воротар є єдиним гравцем, якому дозволено торкатися м'яча руками. Кожна команда зобов'язана мати воротаря на полі у будь-який момент гри; якщо воротар змушений залишити поле через травму або вилучення, інший гравець має взяти на себе обов'язки воротаря (попередньо повідомивши про це суддю), навіть якщо команда більше не має запасних воротарів.*



Гра руками - на відміну від інших гравців, воротарі мають право торкатись м'яча будь-якою частиною тіла, за винятком таких обмежень:

- Воротар може торкатись м'яча руками тільки всередині власного штрафного майданчика.
- Воротар не може брати м'яч у руки після вкидання з-за бокової лінії або удару ногою у виконанні гравця своєї команди.
- Воротар не може тримати м'яч у руках довше ніж шість секунд поспіль.
- Якщо воротар випускає м'яч з рук, він не може знову взяти його в руки, доки м'яча не торкнеться інший гравець.

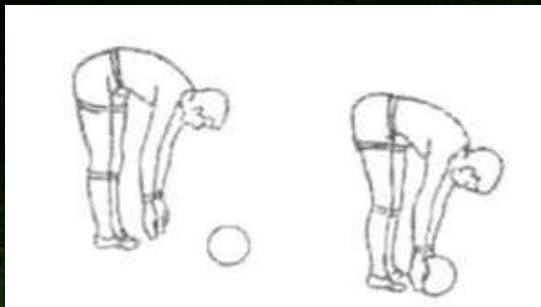


Одяг воротаря має дозволяти швидко й надійно відрізнити його від решти гравців та арбітра на полі.

- Існує два підходи до вибору форми на матч: деякі воротарі намагаються зливатися з фоном, щоб нападнику важче було знайти вільне місце для удару, тоді як інші одягаються яскраво — таким чином гравець противника підсвідомо б'є саме туди, де і стоїть воротар.
- Більшість воротарів одягають рукавички щоб запобігти травмам і краще утримувати м'яч в руках.
- Традиційно воротарі виступають під номером 1.
- Хоча воротарі мають спеціальні привілеї згідно з правилами гри, в усьому іншому вони підкоряються тим самим правилам, що й решта гравців.

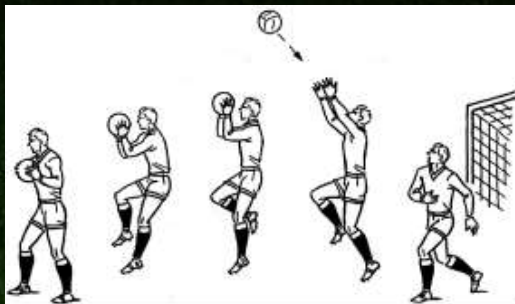


Елементи гри воротаря



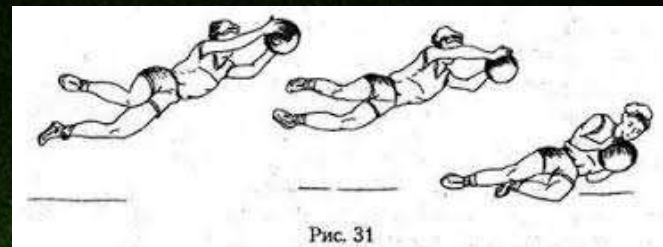
• *Ловіння знизу –*

- використовується для оволодіння м'ячами, котрі котяться, опускаються і низько (до рівня живота) летять назустріч воротарю.



• *Ловіння зверху –*

застосовується для оволодіння м'ячами, котрі летять по середньовисокій (на рівні грудей і голови), високій і спадній траєкторії .

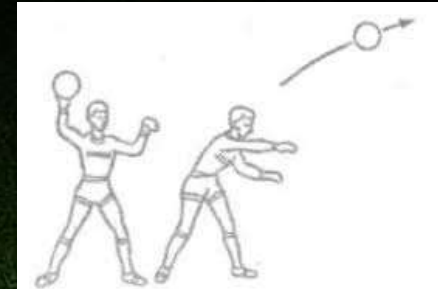
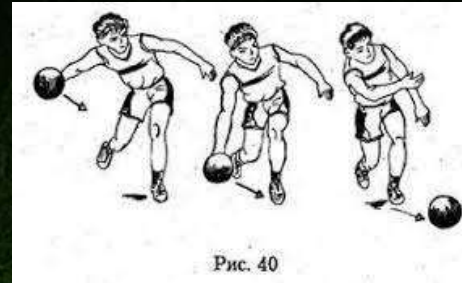
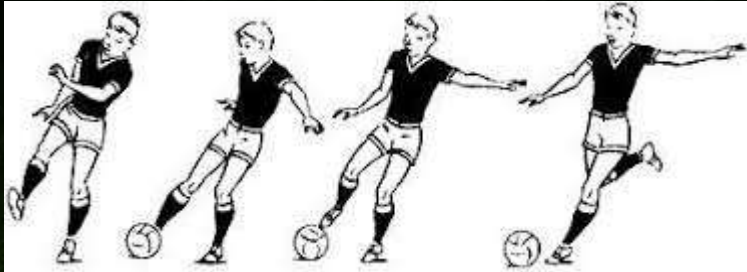


• *Ловіння у падінні –*

ефективний спосіб оволодіння м'ячами, направленими зненацька, точно і сильно убік від воротаря; перехоплення передач уздовж воріт; відбирання м'яча в ногах у суперника. Є два варіанти ловіння: без фази польоту і з фазою польоту.

Елементи гри воротаря

Уведення м'яча в гру робиться воротарем шляхом вибивання його ногами або кидком руками.



Кидки м'яча

- Воротар **уводить м'яч** у гру ногами, виконуючи удар по нерухомому м'ячу серединою підйому, внутрішньою частиною підйому, носком або ударом серединою підйому по м'ячу з рук чи з напіввідскоку. При введенні м'яча в гру ногою необхідно прагнути до точного удару. Якщо ногою можна вибити м'яч далеко в поле, підключаючи відразу в атаку нападаючих, то, уводячи м'яч у гру кидком руки досягається точність і швидкість атаки.

Кидки виконуються однією і двома руками. Кидок однією рукою дозволяє більш точно направити партнеру м'яч. Застосовуються такі способи кидка: зверху і знизу та збоку. Найбільш розповсюджений кидок зверху. У цьому випадку м'яч можна направити по різних траєкторіях, на значну відстань і з достатньою точністю. Кидки виконуються на місці й у кроці. Використання їх у русі суворо регламентується правилами.

Елементи гри воротаря

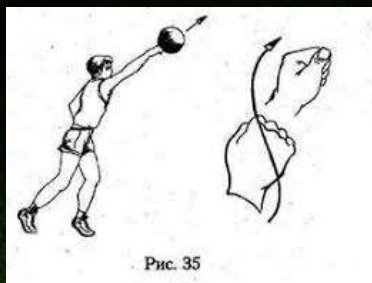


Рис. 35

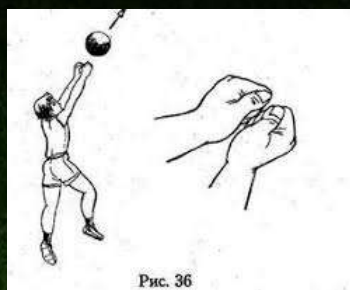
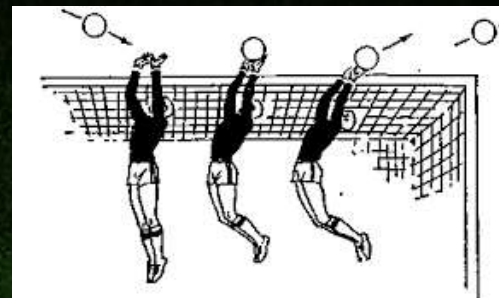


Рис. 36



Переведення м'яча

• Відбивання м'яча

- Щоб перепиняти "прострільні" і "навісні" передачі, воротарю необхідно відбити м'яч на значну відстань. Для цього застосовується удар по м'ячу одним чи двома кулаками. Воротар відбиває м'яч на місці, у кроці, після різних переміщень і, особливо часто, у стрибку.

воротар застосовує, коли не можна ні опанувати м'ячем ні відбити його в поле. М'яч переводять відкритими долонями з напруженими пальцями Перевод ефективний при відбиванні м'ячів, що летять із великою швидкістю у ворота під поперечину або в стійку. Перевод здійснюється в стрибку, іноді з наступним падінням

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!!!